

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Ontwerpbesluit van [[]]

tot wijziging van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen in verband met de conversie van het dagloon voor zogenoemde herlevers en wijzigingen in verband met ziekte in de referteperiode van het dagloon

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [[Datum openlaten]], nr. [[nr invullen]];

Gelet op artikel 1b, zesde lid, van de Werkloosheidswet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [niet invullen],

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

ARTIKEL I

Het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het negende tot het tiende lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

9. Indien de werknemer in de referteperiode is hersteld van een ziekte waardoor hij meer dan twaalf maanden geen arbeid heeft kunnen verrichten, is de referteperiode, in afwijking van het eerste lid:

a. vanaf de eerste dag dat de werknemer hersteld is tot aan de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin het arbeidsurenverlies is ingetreden, indien de werknemer in de laatste zeven aangiftetijdvakken van de referteperiode is hersteld;

b. de periode van een jaar, eindigend op de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de arbeidsongeschiktheid is ingetreden, indien de werknemer in de laatste zeven aangiftetijdvakken van de referteperiode niet is hersteld.

2. In het tiende lid (nieuw) wordt "in afwijking van het achtste lid" vervangen door: in afwijking van het achtste en negende lid, onderdeel a,.

B

Aan artikel 5 een lid toegevoegd, luidende:

7. Indien het loon in de referteperiode geheel of gedeeltelijk heeft bestaan uit ziekengeld, wordt voor de toepassing van het eerste lid het bedrag van het ziekengeld gesteld op de uitkomst van de volgende berekening:

$(100 \times E) / F$

waarbij:

E staat voor het ziekengeld; en

F staat voor:

a. 70; of

b. indien het uitkeringspercentage hoger is dan 70%, het uitkeringspercentage waarnaar het ziekengeld is berekend.

C

Artikel 12b wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde en vierde lid wordt "in afwijking van het eerste lid" vervangen door: in afwijking van het eerste en vijfde lid.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Indien de werknemer in de referteperiode is hersteld van een ziekte waardoor hij meer dan twaalf maanden geen arbeid heeft kunnen verrichten, is de referteperiode, in afwijking van het eerste lid:

a. vanaf de eerste dag dat de werknemer hersteld is tot aan de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de verzekering is geëindigd, indien de werknemer in de laatste zeven aangiftetijdvakken van de referteperiode is hersteld;

b. de periode van een jaar, eindigend op de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de arbeidsongeschiktheid is ingetreden, indien de werknemer in de laatste zeven aangiftetijdvakken van de referteperiode niet is hersteld.

D

Aan artikel 12f wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Indien het loon in de referteperiode geheel of gedeeltelijk heeft bestaan uit ziekengeld, wordt voor de toepassing van het eerste lid het bedrag van het ziekengeld gesteld op de uitkomst van de volgende berekening:

$(100 \times E) / F$

waarbij:

E staat voor het ziekengeld; en

F staat voor:

a. 70; of

b. indien het uitkeringspercentage hoger is dan 70%, het uitkeringspercentage waarnaar het ziekengeld is berekend.

E

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt "in afwijking van het eerste lid" vervangen door: in afwijking van het eerste en vierde lid.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
4. Indien de werknemer in de referteperiode is hersteld van een ziekte waardoor hij meer dan twaalf maanden geen arbeid heeft kunnen verrichten, is de referteperiode, in afwijking van het eerste lid:
 - a. vanaf de eerste dag dat de werknemer hersteld is tot aan de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de arbeidsongeschiktheid is ingetreden, indien de werknemer in de laatste zeven aangiftetijdvakken van de referteperiode is hersteld;
 - b. de periode van een jaar, eindigend op de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de arbeidsongeschiktheid is ingetreden, indien de werknemer in de laatste zeven aangiftetijdvakken van de referteperiode niet is hersteld.

F

Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:
 - a. In onderdeel a wordt "kalendermaanden" vervangen door: kalendermaanden en waarop onderdeel c niet van toepassing is.
 - b. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een puntkomma, worden drie onderdelen toegevoegd, luidende:
 - c. die recht heeft of heeft gehad op een reguliere WW-uitkering:
 - 1°. dat is ontstaan op of na 1 juli 2015 en voor 1 december 2016;
 - 2°. waarbij op een dag in de kalendermaand waarin het recht op een reguliere WW-uitkering is ontstaan een eerder recht op een reguliere WW-uitkering bestaat; en
 - 3°. die in de referteperiode, bedoeld in artikel 22b, derde lid, geen loon heeft genoten in één of meer kalendermaanden;
 - d. die recht heeft of heeft gehad op een reguliere WW-uitkering:
 - 1°. dat is ontstaan op of na 1 juli 2015 en voor 1 maart 2018;
 - 2°. indien in de referteperiode, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen ziekengeld is ontvangen, waarvan het recht op ziekengeld langer dan een jaar betreft;
 - e. die recht heeft of heeft gehad op een reguliere WW-uitkering:
 - 1°. dat is ontstaan op of na 1 juli 2015 en voor 1 maart 2018;
 - 2°. indien in de referteperiode, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen de werkgever gehouden is het naar tijdruimte vastgestelde loon aan de werknemer voor het tijdvak na 52 weken en voor 104 weken door te betalen in verband met ziekte als bedoeld in artikel 629, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.
 2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. In afwijking van het eerste lid is dit hoofdstuk niet van toepassing op de werknemer van wie de WW-uitkering blijvend geheel is geweigerd op grond van artikel 27 van de WW.
 3. In het derde lid wordt "eerste lid, onderdeel a" vervangen door: eerste lid, onderdelen a en c.

G

Artikel 22b wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het derde lid tot het zesde lid worden twee leden ingevoegd, luidende:
 3. Het dagloon van de uitkering van de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdeel c, is de uitkomst van de berekening, bedoeld in artikel 5, eerste lid, vermenigvuldigd met 1,**PM**, met dien verstande dat onder de referteperiode wordt verstaan de periode, bedoeld in het eerste lid, tenzij in die periode een eerder recht op een reguliere WW-uitkering bestaat. De referteperiode begint dan op de eerste werkloosheidsdag van dat eerdere recht en eindigt op de laatste dag van de tweede kalendermaand voorafgaande aan de kalendermaand waarin de eerste dag van werkloosheid is ingetreden.
 4. Het dagloon van de uitkering van de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdelen d en e, is de uitkomst van de berekening, bedoeld in artikel 5, eerste lid, vermenigvuldigd met 1,**PM**, met dien verstande dat onder de referteperiode wordt verstaan:
 - 1°. de periode vanaf de eerste dag dat de werknemer hersteld is tot aan de laatste dag van de tweede kalendermaand voorafgaande aan de kalendermaand waarin de eerste dag van werkloosheid is ingetreden, indien de werknemer in de laatste zeven maanden van de referteperiode is hersteld; of
 - 2°. de periode van een jaar, eindigend op de laatste dag van de tweede kalendermaand voorafgaande aan de kalendermaand waarin de arbeidsongeschiktheid is ingetreden, indien de werknemer in de laatste zeven maanden van de referteperiode niet is hersteld.
2. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:
 6. Het met het te vermenigvuldigen bedrag, bedoeld in het derde tot en met vijfde lid, kan eenmalig bij regeling van Onze Minister worden aangepast.
 7. Het zesde en dit lid vervallen met ingang van 1 juli 2018.

H

In artikel 27a, vierde lid, wordt "de werknemer, bedoeld in artikel 22" vervangen door: de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdelen a en b.

I

Artikel 27b, eerste lid, komt te luiden:

5. Het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen, zoals dat luidt op 31 augustus 2017, blijft van toepassing op uitkeringen waarvan de eerste rechtdag is gelegen voor 1 september 2017. De eerste zin is niet van toepassing op de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdelen c tot en met e, met dien verstande dat de artikelen 5, vijfde en zesde lid, 6, 12e, 12f en 17, voor zover die artikelen zien op werkstaking, niet van toepassing zijn op de in artikel 22, eerste lid, onderdelen c tot en met e, bedoelde uitkering.

J

Na artikel 27b wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 27c. Overgangsbepaling in verband met de conversie van het dagloon voor herlevers en werknemers met een periode van ziekte in de referteperiode

1. Het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen, zoals dat op 1 maart 2018 luidde, blijft van toepassing op uitkeringen waarvan de eerste rechtdag is gelegen voor 1 maart 2018.
2. Artikel 27a, tweede en derde lid, is op het eerste lid van toepassing.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdeel c. Op die werknemer is artikel 5, zesde lid, niet van toepassing, voor zover het een recht op uitkering betreft dat op of na 1 juli 2015 en 1 december 2016 is ontstaan.

4. Het eerste lid is tevens niet van toepassing op de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdelen d en e. Op die werknemer zijn de artikelen 2, negende en tiende lid, en 5, zevende lid, niet van toepassing, voor zover het een recht op uitkering betreft dat op of na 1 juli 2015 en voor 1 maart 2018 is ontstaan.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 maart 2018.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

L.F. Asscher

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

1. Aanleiding en probleemschets

De wijziging van het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (hierna: Dagloonbesluit), die per 1 december 2016 in werking is getreden, heeft vanaf die datum geleid tot een hoger dagloon voor bepaalde groepen WW-gerechtigden. Het gaat om zogenaamde starters, herintreders, flexwerkers en werknemers die na de wachttijd voor de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) minder dan 35% arbeidsongeschikt zijn. Door de wijziging van het Dagloonbesluit per 1 juli 2015 kon het dagloon (en dus de uitkering) van genoemde groepen WW-gerechtigden lager zijn dan voor deze wijziging. Met voornoemde wijziging van het Dagloonbesluit werd de situatie hersteld (gerepareerd) die bestond voor 1 juli 2015. Op die datum trad namelijk een wijziging van het Dagloonbesluit in werking die tot een lager dagloon kon leiden voor de hiervoor genoemde WW-gerechtigden. WW-gerechtigden die door laatstgenoemde wijziging een lager dagloon hadden, hebben op grond van de Tijdelijke regeling tegemoetkoming Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (hierna: Tijdelijke regeling) recht op een eenmalige tegemoetkoming. Voor hen is in hoofdstuk 3a van het Dagloonbesluit tevens geregeld hoe het dagloon vanaf 1 januari 2017 moet worden berekend. Op het voorgaande is een uitzondering voor WW-gerechtigden van wie het recht op WW-uitkering ontstond in een kalendermaand waarin een eerder recht op WW-uitkering liep of herleefde. Met het oog op de uitvoerbaarheid was deze groep uitgezonderd. Met onderhavig besluit wordt alsnog geregeld dat het dagloon van deze specifieke groep vanaf 1 maart 2018 opnieuw moet worden berekend. Daarnaast is de Tijdelijke regeling eveneens gewijzigd zodat genoemde groep vanaf 1 maart 2018 alsnog recht krijgt op een eenmalige tegemoetkoming.

Verder wordt het Dagloonbesluit gewijzigd ten behoeve van de situatie dat ziekte tijdens de referteperiode tot een dagloonverlagend effect heeft geleid. Dit kan zich voordoen als een werknemer vanwege die ziekte een uitkering op grond van de Ziektewet (hierna: ZW) heeft ontvangen of zijn loon doorbetaald heeft gekregen. De wijziging bouwt voort op een wijziging in het Dagloonbesluit per 1 december 2016 voor werknemers die na 52 of 104 weken ziekte minder dan 35% arbeidsongeschikt waren. De referteperiode is in die laatste situatie verlegd naar het jaar voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de betrokken werknemer de bedongen arbeid niet kon verrichten vanwege ziekte. Het voorgaande geldt voor degenen die vanaf 1 maart 2018 recht krijgen op een WW-uitkering. Dat is de structurele situatie. Het hierna volgende geldt echter voor degenen die tussen 1 juli 2015 en 1 maart 2018 recht hebben gekregen op een WW-uitkering, maar langdurig ziek zijn geweest tijdens de referteperiode. Deze krijgen de eenmalige tegemoetkoming en hun dagloon wordt geconverteerd.

Met onderhavig besluit wordt geregeld dat het dagloon van deze groep vanaf 1 maart 2018 hoger zal worden vastgesteld. Daarnaast wordt het dagloonverlagend effect van reeds bestaande WW-uitkeringen met een periode van ziekte in de referteperiode van die WW-uitkering, teniet gedaan. Hiervoor wordt hoofdstuk 3a van het Dagloonbesluit gewijzigd. Ten slotte is voor deze groep de Tijdelijke regeling eveneens gewijzigd zodat WW-gerechtigden die tijdens de referteperiode (langdurig) ziek zijn geweest alsnog recht krijgen op een eenmalige tegemoetkoming.

2. Doel, gekozen instrumenten en gevolgen

2.1 Dagloon bij samenloop WW-uitkeringen

Op grond van het Dagloonbesluit – zoals dat luidt vanaf 1 december 2016 – geldt voor werknemers, die op of na die datum recht krijgen op een WW-uitkering, dat bij de berekening van het dagloon de kalendermaanden in de referteperiode waarin geen loon is genoten buiten beschouwing worden gelaten. Daarnaast regelt genoemd besluit voor de groep WW-gerechtigden die tussen 1 juli 2015 en 1 december 2016 recht op uitkering heeft gekregen, dat het dagloon van de WW-uitkering met ingang van 1 januari 2017 opnieuw wordt berekend. Met het oog op uitvoerbaarheid is in artikel 22, tweede lid, van het Dagloonbesluit geregeld dat deze bepalingen niet van toepassing zijn op de werknemer die op een dag in de kalendermaand waarin het recht op WW-uitkering is ontstaan een eerder recht op WW-uitkering had. Eenzelfde bepaling is ook opgenomen in de Tijdelijke regeling zodat voor deze specifieke groep WW-gerechtigden evenmin recht bestaat op een eenmalige tegemoetkoming. Met onderhavige wijziging van het Dagloonbesluit wordt alsnog geregeld dat het dagloon van deze specifieke groep met ingang van 1 maart 2018 opnieuw wordt berekend.

De doelgroep van onderhavige wijziging bestaat uit degenen die in de periode tussen 1 juli 2015 en 1 december 2016 recht kregen een WW-uitkering, terwijl in de kalendermaand waarin dat recht ontstond of zou zijn ontstaan een eerder WW-recht liep of herleefde. Met betrekking tot het tussen 1 juli 2015 en 1 december 2016 ontstane recht geldt daarbij de volgende voorwaarde. In de referteperiode van het dagloon moeten zich één of meer kalendermaanden bevinden waarin geen loon is genoten. De referteperiode is de periode van één jaar die eindigt op de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin het arbeidsurenverlies is ingetreden. De referteperiode kan ook korter dan een jaar zijn. Dat is het geval als in voornoemde periode van één jaar een eerder recht op een WW-uitkering is ontstaan. De referteperiode begint dan op de eerste werkloosheidsdag van dat eerdere recht en eindigt op de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin het arbeidsurenverlies van het volgende WW-recht is ingetreden. Hierna zal voor deze doelgroep worden aangegeven hoe de hoogte van het (herziene) dagloon wordt berekend.

Het opnieuw berekende dagloon op grond van onderhavige wijziging is gelijk aan het herziene dagloon dat wordt gebruikt voor de berekening van de eenmalige tegemoetkoming voor deze specifieke groep op grond van de wijziging van de Tijdelijke regeling per 1 maart 2018. Dat geschiedt door het in de referteperiode genoten loon te delen door het aantal dagloondagen in de kalendermaanden waarin loon is genoten. De uitkomst daarvan wordt vervolgens vermenigvuldigd met een percentage. Dat heeft als achtergrond dat het dagloon waarmee het herziene dagloon wordt vergeleken, na het ontstaan van het recht kan zijn geïndexeerd. Om de uitvoering van de regeling eenvoudig te houden wordt niet vermenigvuldigd met de (eventuele) indexeringen die daadwerkelijk op het dagloon hebben plaatsgevonden, maar met een gewogen gemiddelde van de indexeringen die in de periode van 1 juli 2015 tot en met 1 maart 2018 hebben plaatsgevonden. Op het moment van het opstellen van dit wijzigingsbesluit is nog geen volledig inzicht in het gemiddelde van de eventuele indexeringen die tot en met 1 maart 2018 hebben plaatsgevonden. In dat verband kan het zijn dat er kort voor 1 maart 2018 een wijzigingsbesluit wordt opgesteld om dat gemiddelde zo nodig (positief dan wel negatief) aan te passen. Hierbij wordt opgemerkt dat het berekende

herziene dagloon niet hoger kan zijn dan het maximumdagloon zoals dat geldt op 1 maart 2018.

2.2 Ziekte tijdens referteperiode

Op grond van het Dagloonbesluit – zoals dat luidt vanaf 1 december 2016 – geldt voor werknemers die na de wachttijd voor de Wet WIA minder dan 35% arbeidsongeschikt zijn en die vanaf genoemde datum recht hebben op een WW-uitkering, dat de referteperiode wordt verlegd naar het jaar voorafgaand aan het aangiftetijdvak waarin de betrokken werknemer de bedongen arbeid niet kon verrichten vanwege ziekte. Hetzelfde is vanwege rechtsgelijkheid geregeld voor de werknemer wiens recht op ziekgeld na het eerste jaar van ziekte eindigt omdat hij minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Daarnaast regelt hoofdstuk 3a van het Dagloonbesluit voor de groep werknemers die tussen 1 juli 2015 en 1 december 2016 recht op een WW-uitkering heeft gekregen, dat het dagloon van de WW-uitkering met ingang van 1 januari 2017 opnieuw wordt berekend.

Met onderhavige wijziging van het Dagloonbesluit wordt aanvullend geregeld dat de berekening van het dagloon van werknemers die gedurende de referteperiode kortere of langere tijd ziek zijn geweest wordt aangepast, zodat het doorbetaalde loon of het ziekgeld tijdens die ziekteperiode geen dagloonverlagend effect heeft. Dat doorbetaalde loon of het ziekgeld kan immers lager zijn dan het loon dat de betrokkene zou hebben ontvangen als hij niet ziek was geweest. Het betreft de bepaling van het dagloon voor een WW-, ZW-, Wet WIA- of Wazo-uitkering. In het kader van harmonisatie wordt deze wijziging voor alle genoemde wetten ingevoerd. Voor de ZW, Wet WIA en de Wazo geldt overigens dat ziekte tijdens de referteperiode niet tot een dagloonverlagend effect leidt. In artikelen 12f en 16 van het Dagloonbesluit is geregeld dat in een aangiftetijdvak waarin geen of minder loon is genoten vanwege ziekte, als loon in dat aangiftetijdvak wordt aangemerkt het loon in het daaraan voorafgaande aangiftetijdvak bij dezelfde werkgever waarin geen sprake was van ziekte, mits dat aangiftetijdvak binnen de referteperiode ligt. Om dit te kunnen uitvoeren, dienen werkgevers in de loonaangifte over een aangiftetijdvak waarin geen/minder loon is betaald vanwege ziekte, een 'Z' in te vullen in de rubriek 'code incidentele inkomstenvermindering'. In de uitvoeringspraktijk blijkt dat deze code slecht wordt ingevuld. Werkgevers denken er blijkbaar niet aan dat deze rubriek moet worden ingevuld nadat een werknemer een bepaalde periode ziek is geweest. Daarnaast is voor de ZW, de Wazo en de Wet WIA geregeld dat als de werknemer tijdens de referteperiode een ZW-uitkering heeft ontvangen (van 70% van het dagloon), dan wordt deze ZW-uitkering vermenigvuldigd met een factor 100/70. Voor genoemde uitkeringsgerechtigden is er geen sprake (geweest) van een dagloonverlagend effect wanneer de werknemer ziek was tijdens de referteperiode. Wel wordt met onderhavige wijziging de huidige regeling voor de Wet WIA, ZW en Wazo gewijzigd vanwege de wens om te komen tot een uniforme bepaling voor alle wetten.

De doelgroep betreft werknemers die in (een gedeelte van) de referteperiode voor het bepalen van het dagloon ziekgeld op grond van de ZW hebben ontvangen of minder loon hebben ontvangen vanwege ziekte. Het gaat hierbij om een werknemer die in de periode van 14 maanden voorafgaand aan het intreden van het verzekerd risico (ziekte, arbeidsongeschiktheid of werkloosheid) hersteld is van een ziekte waardoor de werknemer meer dan 12 maanden de bedongen arbeid niet heeft kunnen verrichten. In het algemeen heeft ziekte pas na één jaar een dagloonverlagend effect. Dit wordt hierna toegelicht.

Werknemers in de zin van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW) hebben bij ziekte recht op loondoorbetaling gedurende ten hoogste 104 weken. Op grond van de wet dient 70% van het loon (tot het maximumdagloon) te worden doorbetaald, maar op grond van cao's dient meestal meer te worden doorbetaald. Uit onderzoek van Astri (2014) en SZW (2013) blijkt dat op grond van bijna 60% van de cao's het eerste jaar het loon volledig wordt doorbetaald. Op grond van de overige 40% van de cao's wordt het eerste half jaar het loon volledig doorbetaald en het tweede half jaar 90% van het loon.

Het voorgaande brengt mee dat – uitzonderingen daargelaten – ziekteperiodes die korter dan een half jaar duren geen dagloonverlagend effect hebben. Immers, het loon wordt op grond van alle cao's ten minste gedurende een half jaar volledig doorbetaald. Voorts hebben ziekteperiodes die korter dan één jaar duren ook nauwelijks een dagloonverlagend effect. Immers, op grond van 60% van de cao's wordt gedurende één jaar het loon volledig doorbetaald en op grond van 40% van de cao's wordt – over een jaar gerekend – 95% van het loon doorbetaald. De regering vindt het gerechtvaardigd om, mede gezien de uitvoerbaarheid, het eerste jaar van loondoorbetaling buiten beschouwing te laten voor de bepaling van het dagloon, nu dat jaar zelden dan wel niet of nauwelijks tot een dagloonverlagend effect leidt.

2.3 Zieke werknemers met recht op loondoorbetaling

Vanwege het bovenstaande wordt de referteperiode alleen verlegd als de werknemer meer dan één jaar ziek is geweest en die langdurige ziekteperiode begint en/of eindigt in de periode van 14 maanden voorafgaande aan het verzekerde risico. Voor die periode van 14 maanden is gekozen, omdat de 'normale' referteperiode daarbinnen valt. Voorts is van belang of het einde van de langdurige ziekteperiode, althans als die inmiddels is geëindigd, meer dan 7 maanden ligt voor het intreden van het verzekerde risico. Zo ja, dan begint de verlegde referteperiode na het herstel. De periode van 7 maanden wordt lang genoeg geacht om een representatief dagloon vast te stellen. Als de ziekteperiode later is geëindigd of nog loopt, dan wordt de referteperiode verlegd naar het jaar voorafgaande aan het begin van de ziekteperiode. Er zijn derhalve twee situaties te onderscheiden:

als het een werknemer betreft die gedurende ten minste 7 maanden voorafgaand aan het intreden van het verzekerde risico niet ziek is geweest, dan wordt het dagloon berekend over de periode na afloop van de betreffende ziekteperiode tot aan einde referteperiode.

is de werknemer in de 7 maanden voorafgaand aan het intreden van het verzekerde risico nog wel ziek geweest dan wordt de referteperiode verlegd naar periode voordat de werknemer ziek werd. De referteperiode eindigt dan op de laatste dag van het aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de betreffende ziekte is aangevangen.

Het UWV zal de informatie over een eventuele ziekteperiode tijdens de referteperiode uitvragen bij de werknemer op het moment dat hij een aanvraag om uitkering (WW, ZW of Wet WIA) indient. Bij de aanvraag voor een uitkering wordt aan de werknemer gevraagd of hij in de 14 maanden voor het intreden van het verzekerde risico (ziekte, arbeidsongeschiktheid of werkloosheid) is hersteld van een ziekte waardoor hij één jaar of langer de bedongen arbeid niet heeft kunnen verrichten dan wel direct voorafgaande het intreden van het verzekerde risico één jaar of langer de bedongen arbeid niet heeft kunnen verrichten door ziekte. Zo ja, dan wordt vervolgens aan de werknemer gevraagd

wat de eerste en (eventueel) laatste dag was waardoor hij door die ziekte de bedongen arbeid niet heeft kunnen verrichten.

2.4 Zieke werknemers met recht op ziekgeld

Ook in de situatie waarin de werknemer vanwege ziekte een ZW-uitkering in plaats van loon heeft ontvangen is het bovenstaande van toepassing. Daarbij geldt één aanvulling ingeval de ziekteperiode korter dan één jaar heeft geduurd en dus daarmee de normale referteperiode geldt. Mocht de werknemer over die periode een ZW-uitkering hebben ontvangen, dan wordt voor de berekening van het dagloon die uitkering in de regel verhoogd met een factor 100/70.

De hoogte van het ziekgeld bedraagt in beginsel 70% van het dagloon. Daarop bestaan drie uitzonderingen; in die situaties kan het recht op ziekgeld ten hoogste 100% van het dagloon bedragen. Het ziekgeld wordt bij de berekening van het dagloon (voor alle werknemersverzekeringen) als loon aangemerkt. Daarbij geldt vanaf het Dagloonbesluit zoals dat luidt per 1 januari 2005 een bijzondere regeling: het ziekgeld wordt namelijk vermenigvuldigd met 100 / A. Daarbij staat de variabele A voor het uitkeringspercentage waarnaar het ziekgeld is berekend. Als in een kalendermaand €350 aan ziekgeld is betaald, terwijl de uitkering 70% van het dagloon bedroeg, dan wordt als loon dus aangemerkt: $€350 * 100 / 70 = €500$.

Sinds de wijziging van het Dagloonbesluit per 1 juni 2013 is deze bijzondere regeling bij de berekening van het WW- en ZW-dagloon vervallen, maar niet bij de berekening van het Wet WIA-dagloon. Met de voorgestelde wijziging wordt deze bijzondere regeling ook weer van toepassing voor het WW- en ZW-dagloon.

De onderhavige wijziging van het Dagloonbesluit heeft directe werking voor degenen die na de datum van inwerkingtreding van deze wijziging recht krijgen op een WW-uitkering. De wijziging heeft geen gevolgen voor het dagloon van degenen van wie het recht op uitkering voor laatstbedoelde datum is ontstaan (eerbiedigende werking). Voor de hierboven genoemde doelgroep, namelijk werknemers die in (een gedeelte van) de referteperiode van het WW-dagloon ziekgeld hebben ontvangen of minder loon hebben ontvangen vanwege ziekte, wordt hoofdstuk 3a gewijzigd. Deze wijziging treedt (ook) op 1 maart 2018 in werking en heeft directe werking, zodat het dagloon voor de werknemers die tussen 1 juli 2015 en 1 maart 2018 recht op WW hebben gekregen, opnieuw moet worden berekend. Een andere methode om het dagloonverlagend effect van ziekte teniet te doen zou zijn geweest door terugwerkende kracht te verlenen aan de inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen in hoofdstuk 3a. Daar is echter van afgezien omdat het UWV reeds voor de overige doelgroepen van hoofdstuk 3a heeft aangegeven dat dat onuitvoerbaar zou zijn, omdat niet alleen de WW-daglonen van de betrokken personen met terugwerkende kracht zouden moeten worden verhoogd, maar ook omdat de WW-uitkeringen en eventuele andere uitkeringen (zoals een toeslag op grond van de Toeslagenwet of een Wet WIA-uitkering) die aan iedere betrokkene zijn verstrekt, zouden moeten worden herberekend, met verrekeningen en nabetalingen van dien.

Het opnieuw berekende dagloon op grond van onderhavige wijziging is gelijk aan het herziene dagloon dat wordt gebruikt voor de berekening van de eenmalige tegemoetkoming voor deze specifieke groep op grond van de wijziging van de Tijdelijke regeling per 1 maart 2018. Voor de wijze van berekening wordt daarom korthedshalve

verwezen naar de paragraaf 4 van de toelichting bij de wijziging van de Tijdelijke regeling.

Daarbij wordt er op gewezen dat er kleine verschillen kunnen zitten tussen het herziene dagloon dat wordt gebruikt voor het dagloon vanaf 1 maart 2018, en het dagloon indien onderhavig besluit reeds vanaf 1 juli 2015 van kracht zou zijn. Dat ligt met name in de uitvoerbaarheid, zoals reeds is toegelicht in de toelichting bij de Tijdelijke regeling.

3. Financiële gevolgen

Het dagloon van lopende uitkeringen in de doelgroep van de betreffende wijziging wordt opnieuw berekend. Dit voorkomt dat deze groep in de toekomst nog nadeel zou ondervinden. Voor degenen met lager inkomen in verband met ziekte tijdens de referteperiode die vanaf 1 maart 2018 recht krijgen op een WW-uitkering wordt het dagloon direct hoger vastgesteld. Dit leidt tot extra uitkeringslasten van naar verwachting € **PM** miljoen in **PM**.

De uitvoeringskosten van dit gewijzigde besluit bedragen € **PM** miljoen incidenteel en € **PM** miljoen structureel.

4. Regeldruk

De wijziging van het Dagloonbesluit leidt tot een kleine verhoging in de administratieve lasten van burgers. Evenals nu kan het UWV het dagloon grotendeels geautomatiseerd berekenen op grond van de gegevens die in de polisadministratie zijn opgenomen. De regeldruk blijft dus grotendeels gelijk. De werknemer zal wel geconfronteerd worden met de uitvraag over ziekte in de referteperiode. De toegenomen regeldruk is miniem en weegt op tegen het belang van een aangepaste dagloonberekening indien sprake is van een langdurige ziekteperiode in de referteperiode.

5. Uitvoeringstoets

PM

Artikelsgewijs

Artikel I

Onderdelen A, C en E

Met onderdeel A zijn twee uitzonderingen gemaakt voor de bepaling van de referteperiode indien het een zieke werknemer betreft. De hoofdregel van de referteperiode is - voor het vaststellen van het WW-dagloon - de periode van een jaar eindigend op de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin het arbeidsurenverlies is ingetreden. De twee uitzonderingen zijn reeds nader toegelicht in het algemeen deel van deze toelichting, namelijk indien de werknemer in de laatste zeven aangiftetijdvakken van de referteperiode wel of niet van de ziekte is hersteld.

In het (vernummerde) tiende lid is een uitzondering gemaakt voor het achtste en het nieuwe negende lid, onderdeel a, in verband met de zogenoemde nawerking. Nawerking vindt plaats indien er binnen vier weken na het einde van de verplichte verzekering weer arbeidsongeschiktheid ontstaat. Dan is er op grond van artikel 46 van de ZW toch recht op ziekengeld. In het tiende lid is geregeld dat indien er nawerking plaatsvindt, de referteperiode eindigt op de laatste dag van het aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin de verzekeringsplicht is geëindigd.

Indien er dus sprake is van samenloop tussen het negende lid, onderdeel a, en tiende lid is de referteperiode de periode tussen de eerste dag dat de werknemer hersteld is tot aan de laatste dag van het aangiftetijdvak voorafgaande aan het aangiftetijdvak waarin het arbeidsurenverlies is ingetreden.

Onderdelen C en E voorzien in dezelfde beleidswijzing als onderdeel A. Onderdeel A voorziet in de uitzondering voor de referteperiode van het WW-dagloon in geval van de benoemde situatie van ziekte in de 'normale' referteperiode, terwijl onderdeel C voorziet in de uitzondering met betrekking tot de referteperiode van het ZW- en Wazo-dagloon in geval van ziekte in de 'normale' referteperiode. Onderdeel E voorziet ten slotte in de uitzondering met betrekking tot de referteperiode van het Wet WIA- en WAO-dagloon in geval van ziekte in de 'normale' referteperiode. Onderdeel C, onder 1, sluit aan bij de eerdergenoemde situatie van nawerking.

Onderdelen B en D

Bij de totstandkoming van het Dagloonbesluit (Stb. 2013, 185) zijn de regels voor wat betreft het in aanmerking nemen van een uitkering (zijnde een uitkering op grond van de WW, de ZW, de Wet WIA, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, of de Wet arbeid en zorg) als onderdeel van het loon gewijzigd. Voor wat betreft de bepaling van het Wet WIA- en het WAO-dagloon is ongewijzigd gebleven – zie artikel 16, vierde en vijfde lid - dat een uitkering die in de referteperiode is genoten in de hoofdregel vermenigvuldigd wordt met 100/uitkeringspercentage waarnaar de uitkering is berekend. Met dit onderdeel wordt geregeld dat ook voor de bepaling van het WW-, het ZW- en het Wazo-dagloon het ziekengeld analoog aan de bepaling van het Wet WIA- en het WAO-dagloon als onderdeel van het loon wordt berekend. Opgemerkt wordt dat enkel kortstondige perioden van ziekte (korter dan een jaar) in de referteperiode kunnen vallen. Bij langere perioden van ziekte wordt de referteperiode korter dan een jaar, dan wel verlegd naar de periode van een jaar voor het intreden van de ziekte.

Ook voor de inwerkingtreding van deze onderdelen wordt voor de berekening van het WW, het ZW- en het Wazo-dagloon het ziekengeld als onderdeel van het loon aangemerkt. Hierdoor, als er bijvoorbeeld ziekengeld van 70% van het loon is uitgekeerd in de referteperiode van de WW-uitkering, is gedurende de aangiftetijdvakken waarin het ziekengeld is uitgekeerd dat ziekengeld als onderdeel van het loon aangemerkt. Dat loon wordt vervolgens gedeeld door het aantal dagloondagen in de referteperiode (in de regel 261).

Door het ziekengeld in deze situatie te vermenigvuldigen met 100/70 wordt echter bewerkstelligd dat het loon hoger wordt vastgesteld, waardoor er tevens een dagloonverhogend effect plaatsvindt.

Met het vermenigvuldigen van het ziekengeld met 100/70 wordt het loon benaderd wat de werknemer zou hebben verdiend, indien deze niet ziek zou zijn geworden (en zou werken in de positie die de werknemer als laatst bekleedde).

Er zijn echter ook situaties dat er geen sprake is van ziekgeld van 70% van het dagloon. Dat is van belang voor de gevallen waarin:

- a. artikel 29, tweede lid, onderdeel e, juncto achtste lid van de ZW (orgaandonatie) van toepassing is;
- b. hoofdstuk 3, afdeling 2, paragraaf 1, van de Wazo (bevallingsverlof) van toepassing is; en
- c. artikel 29b of 29d van de ZW van toepassing is (no-riskpolis).

In deze drie gevallen is het ziekgeld gelijk aan het dagloon. Daarom wordt het ziekgeld vermenigvuldigd met 100/100.

Onderdeel F

Met onder 2 van dit onderdeel wordt artikel 22, tweede lid, van het Dagloonbesluit opnieuw vastgesteld. In dat artikellid vervalt de uitzonderingspositie van de WW-gerechtigden waarvan op een dag in de kalendermaand in de periode tussen 1 juli 2015 en 1 december 2016 waarin het recht op een reguliere WW-uitkering is ontstaan een eerder recht op een reguliere WW-uitkering bestaat. Deze groep kan daardoor onder het toepassingsbereik van hoofdstuk 3a vallen; meer specifiek het eerste lid, onderdeel a.

Onder 1, onderdeel b, van dit (wijzigings)onderdeel voorziet allereerst in het opnemen van een nieuw onderdeel c in het eerste lid van artikel 22. Hierdoor wordt het toepassingsbereik van hoofdstuk 3a groter, namelijk aangevuld met de werknemers waarvan op een dag in de kalendermaand (in de periode 1 juli 2015 tot 1 maart 2018) waarin het recht op een reguliere WW-uitkering is ontstaan een eerder recht op een reguliere WW-uitkering bestaat (de zogenoemde herlevers).

Onder 1, onderdeel a, van dit wijzigingsonderdeel zorgt ervoor dat artikel 22, eerste lid, onderdeel a, zo wordt aangepast dat een werknemer niet zowel aan onderdeel c als aan onderdeel a kan voldoen.

Naast een nieuw onderdeel c voorziet onder 1, onderdeel b, van dit (wijzigings)onderdeel in het opnemen van de onderdelen d en e in het eerste lid van artikel 22. Hierdoor komt de werknemer met een periode van ziekte in de referteperiode van de uitkering, welke is ontstaan tussen 1 juli 2015 en 1 maart 2018, onder het toepassingsbereik van hoofdstuk 3a. Per 1 maart 2018 wordt het dagloon voor deze werknemer geconverteerd, dat met onderdeel G, onder 4, wordt geregeld. Voor de periode tussen 1 juli 2015 en 1 maart 2018 komt de werknemer in aanmerking voor een eenmalige tegemoetkoming.

Onderdeel G

In artikel 22b is de berekening van de hoogte van het dagloon geregeld voor de werknemers, bedoeld in artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b. Dit onderdeel voorziet in de bepaling van de hoogte van het dagloon voor de herlever, alsook voor het dagloon van de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdelen d en e. Daarvoor worden een derde en vierde lid ingevoegd.

De berekening van het dagloon voor de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdeel c, vindt plaats overeenkomstig artikel 5, eerste lid, met twee uitzonderingen. Ten eerste wordt de uitkomst van de berekening vermenigvuldigd met **PM**. Om de uitvoering eenvoudig te houden wordt niet vermenigvuldigd met de eventuele indexeringen die daadwerkelijk op het dagloon hebben plaatsgevonden, maar

met een gewogen gemiddelde van de indexeringen. Ten tweede is de referteperiode iets anders ten opzichte van artikel 22, eerste lid, of 5, eerste lid. In artikel 2, tweede lid, is geregeld in welke situaties de referteperiode korter is dan een jaar en welke periode deze referteperiode beslaat.

De berekening van het dagloon voor de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdelen d en e, vindt ook plaats overeenkomstig artikel 5, eerste lid. De eerder genoemde uitzondering in verband met de eventuele indexering is ook op deze werknemer van toepassing. Voor deze werknemer is echter de referteperiode anders. Grotendeels komt de referteperiode voor deze werknemer overeen met de referteperiode voor de werknemer, bedoeld in artikel 2, negende en tiende lid (zoals deze artikellieden luiden vanaf 1 maart 2018). Hierop zijn enkele uitzonderingen gemaakt ten behoeve van de uitvoerbaarheid, waarbij bijvoorbeeld wordt gekeken naar kalendermaanden in plaats van aangiftetijdvakken.

Met het nieuw ingevoegde zesde lid wordt de bevoegdheid aan Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gegeven om eenmalig het met het te vermenigvuldigen (indexerings)bedrag aan te passen. Op het moment van het opstellen van onderhavig besluit is nog geen volledig inzicht in het gemiddelde van de eventuele indexeringen die tot 1 maart 2018 hebben plaatsgevonden. In dat verband kan het zijn dat er kort voor 1 maart 2018 een wijzigingsregeling wordt opgesteld om dat gemiddelde zo nodig (positief dan wel negatief) aan te passen, welke op 1 maart 2018 (na de inwerkingtreding van dit onderdeel) in werking treedt. Het zevende lid voorziet in het vervallen van het zesde en zevende lid, nu het zesde lid is uitgewerkt (indien de Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid), dan wel niet meer noodzakelijk is.

Onderdeel H

Dit onderdeel voorziet in de aanpassing van het in artikel 27a opgenomen overgangsrecht. Dit overgangsrecht moet worden aangepast om ervoor te zorgen dat de juiste bepalingen van het Dagloonbesluit van toepassing zijn. Het vierde lid blijft inhoudelijk hetzelfde, maar wordt gewijzigd om de werknemers, bedoeld in artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdeel c tot en met e uit te sluiten. Voor deze werknemers voorziet het nieuwe artikel 27c in overgangsrecht.

Onderdeel I

Artikel 27b voorziet in het overgangsrecht in verband met werkstaking. Dat overgangsrecht is zo geformuleerd dat het Dagloonbesluit, zoals dat luidde op 31 augustus 2017, van toepassing blijft op uitkeringen waarvan de laatste rechte dag is gelegen voor 1 september 2017. Aangezien op de uitkeringen van de herlevers (waarvan de laatste rechte dag gelegen kan zijn voor 1 september 2017) het met dit wijzigingsbesluit gewijzigde Dagloonbesluit wel van toepassing moet zijn, is een uitzondering opgenomen voor de herlevers.

Onderdeel J

Zoals artikel 27a, zoals gewijzigd door onderdeel H, het overgangsrecht voor wat betreft de 'oude' doelgroepen regelt, is in een nieuw artikel 27c het overgangsrecht voor de nieuwe doelgroepen geregeld. In het eerste lid is opgenomen dat in principe eerbiedigende werking wordt toegepast: de wijzigingen die per 1 maart 2018 in werking

treden zijn enkel van toepassing op uitkeringen die daarvoor zijn ontstaan. Het tweede lid regelt de toepassing van het eerste en tweede artikellid van artikel 27a. Het derde lid regelt een uitzondering voor wat betreft het eerste lid, namelijk dat de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdeel c, is uitgezonderd. Op die werknemer is het Dagloonbesluit zoals dat luidt op of na 1 maart 2018 wel van toepassing, met dien verstande dat artikel 5, zesde lid, niet van toepassing is. Indien dat lid wel van toepassing zou zijn, zou dat lid in de weg staan van de wijze van vaststelling van het dagloon, bedoeld in artikel 22b, derde lid. Artikel 5, zesde lid, is enkel niet van toepassing op uitkeringen die voor 1 december 2016 zijn geëindigd. Immers, artikel 22, eerste lid, onderdeel c, is enkel van toepassing op uitkeringen die zijn geëindigd voor 1 december 2016.

Eenzelfde geldt voor het in het vierde lid opgenomen overgangsrecht voor de werknemer, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdelen d en e. Ook hier wordt het overgangsrecht doorbroken voor de betreffende werknemer, met dien verstande dat de artikelen 2, negende en tiende lid, en 5, zevende lid, niet van toepassing zijn. Immers, indien dat lid wel van toepassing zou zijn, zou dat lid in de weg staan van de wijze van vaststelling van het dagloon, bedoeld in artikel 22b, vierde lid.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 maart 2018. Hiermee wordt afgeweken van de vaste verandermomenten (zie aanwijzing 174 van de Aanwijzingen voor de regelgeving). Dit wordt door de regering rechtvaardig geacht, aangezien de periode van een lager dagloon, in combinatie met de eenmalige tegemoetkoming, hiermee zo kort mogelijk wordt gemaakt. Evenwel is eerdere inwerkingtreding niet mogelijk, aangezien het voor het UWV niet mogelijk is om eerder uitvoering te geven aan dit wijzigingsbesluit.

Voor de inwerkingtreding van de bepalingen omtrent het ziek zijn (in de referentieperiode) wordt tevens aangesloten bij de datum van inwerkingtreding van 1 maart 2018.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

L.F. Asscher